

er jeg af samme Mening, som jeg var tidligere, at det var nødvendigt, hvor der er Tale om Ting, som kunne betale sig, selv om man betaler en højere Bøde, da at sætte Fængselsstraf i Stebet for Bøder. Ligeledes sætter jeg Pris paa, at man har bevareret den Bestemmelse i § 11, at i visse Tilfælde skal den Skyldiges Navn og Forseelsens Bestaafenhed offentliggøres. Det er en Bestemmelse, som jeg tror vil virke i høj Grad afkrækkende paa dem, der forsøgte Levnetsmidler. — Det kan ikke negtes, at denne Sag havde en meget vanskelig Gang gennem Thinget, da den tidligere var for; men jeg tror, at det vil gaa noget lettere nu, efter at i alt Fald et saa stort Flertal her i Thinget i forrige Samling har vist sin Iver for den saakaldte Margarinelov. Denne Lov gaar jo i aldeles tilsvarende Retning, jeg kunde gjerne sige, at de godt kunde forenes i een Lov. Hvor uenig man end har været om Enkelthederne i den saakaldte Margarinelov, har man nemlig dog fra alle Sider været enig om, at der ikke maa sælges Noget, som udgives for Andet, end hvad det er. — Dette er jo det ene Hovedpunkt i dette Lovforslag. Det Andet er, at vedkommende Vare ikke er skadelig for Sundheden, hvorved Loven faaer sin store Betydning i hygieinisk Henseende. Saavidt jeg veed, har man paa en udenlandsk Kongres udtalt Ønsket om, at der kunde træffes internationale Bestemmelser til at fikke Befolkningerne mod fordærvede Levnetsmidler, og det er et Ønske, som jeg tror bør støttes af al Magt; thi de Lande, som ikke værge sig tilstrækkeligt, ville ellers blive oversvømmede af fordærvede Levnetsmidler. Der er foreslaaet, at Lovforslaget underkastes et almindeligt Gennemsyn inden Udgangen af Finantsaaret 1892—93. Denne Bestemmelse tror jeg gjør os mindre betænkelige ved at gaa ind paa Et eller Andet, som vi maaste ellers kunde have større Betænkeligheder ved, og jeg skal derfor udtale det Ønske, at det høie Thing vil fremme denne Sag, om end med Endringer, saa at den kan komme igennem i denne Samling. Jeg veed ikke, hvor vidt et Flertal her i Thinget vil slutte sig til, hvad jeg har udtalt her. Da Loven sidste Gang var under Behandling, viste det sig mod Slutningen af Behandlingen, at jeg, som hidtil havde troet at staa i Udvalget med en Flertalsmening, ikke senere stod saaledes, og jeg har derfor villet udtale mig allerede ved denne Leilighed for at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke ønsker at være Medlem af det Udvalg, som nedlægges om denne Sag, saafremt de Meninger, jeg har

udtalt, ikke maatte anses at være Thingets Flertals Ønske. Have vi ventet saa længe, kunne vi vel, som man siger, vente Dvres Havstiden med.

Dahl: Den Betydning, som Gjennemførelsen af det foresliggende Forslag vil kunne faae for Samfundet i Almindelighed og særlig for de i økonomisk Henseende ugunstigt Stillede, forekommer mig saa indlysende, at jeg ikke kan Andet end tænke mig, at Forslaget i det Hele vil blive modtaget med Velvilje af det høie Thing. Det Hensyn, der ved Forslagets nuværende Stikelse er taget til Udtalelser i begge Thing under de gjentagne tidligere Behandlinger, berettiger hyderligere til dette Haab, ligesom det ogsaa efter Vedtagelsen af en Lov som Margarineloven, der allerede har indført Tilsyn med et enkelt vigtigt Levnetsmiddel, ligger nær — hvad ogsaa den ærede første Taler udtalte — at slutte fra det Mindre til det Større. Ved Forslagets Behandling i det andet Thing kom det Spørgsmaal frem, om det i § 1 foreslaaede Laboratorium maatte anses nødvendigt som et for sig bestaaende, eller om ikke et af de i Kjøbenhavn bestaaende offentlige Laboratorier, navnlig Landbohøjskolens, kunde overtage Arbeidet. Man opgav imidlertid denne Tanke af Hensyn til disse Laboratoriets pædagogiske Karakter, der formentes at være usforenelig med det foreslaaede Laboratoriums praktiske Formaal. Større Tvivl var der i det andet Thing om Nødvendigheden af de ligeledes i § 1 i et Antal af indtil 10 foreslaaede halvvidenskabelige Undersøgere, der skulle bereise Landet for at tilvejebringe Oplysninger om mulige Forsælfninger af Levnetsmidler ved at udtage Prøver, som de enten selv skulde undersøge eller indsende til Laboratoriets Undersøgelse. Naar hele dette Undersøgelserarbejde henlægges under Laboratoriet, ville, mente man, de kommunale Myndigheder ved deres Funktionærer være i Stand til at røgte de saakaldte Undersøgere eller Prøveudtagernes Hverv. Men ogsaa denne Tanke opgav man ved Forslagets endelige Redaktion. I det oprindelige Forslag af 1879 var Omkostningerne ved Undersøgerens eller Prøveudtagernes Arbejde ikke som i det foreslagte Forslag lagt paa Statskassen, men paa Kommunerne, hvad der, særlig hvor Sundhedskommissioner findes, kunde synes at være naturligere, men herimod er der reist en stærk Modstand ved den stigende Tilbøielighed til at lade det kommunale Selvstyres Tanke træde tilbage, hvor det gjaelder ikke en Ret, men en Pligt, særlig en Pligt, hvis Ophjælpelse kræver Penge. Jeg skal ikke ud-